

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0449r

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: ..... 10. 7. 2015 .....
podpis: .....

MVCRP00WK9TN

V Praze dne 10. července 2015
C. j.: MV- 70333 - 5/VS- 2015

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán dle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), rozhodl o včasném rozkladu ar. ohobyč – Ukrajina, státního občana Ukrajiny, trvale bytem (dále jen „žadatel“), proti rozhodnutí odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 1. 4. 2015, č.j.: VS-3661/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 40/1993 Sb.“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), t a k t o:

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á.**

O d ů v o d n ě n í:

I.

Žadatel požádal dne 23. 12. 2013 prostřednictvím Úřadu městské části Praha 14 o udělení státního občanství České republiky. Žadatel je rozvedený, žije s družkou a jejich dvěma nezletilými dětmi, jeho další dvě zletilé děti z bývalého manželství žijí na Ukrajině, družka pro sebe i společné děti požádala rovněž o státní občanství České republiky. Trvalý pobyt byl žadateli povolen od 19. 4. 2006.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 10. 12. 2014 řízení o žádosti přerušilo, a současně vyzvalo žadatele k předložení v usnesení konkretizovaných dokladů. Žadatel byl rovněž informován podle ustanovení § 47 správního řádu o zahájení správního řízení a o svém právu podle ustanovení § 36 a § 38 nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Zároveň byl vyzván k doložení dokladů v zájmu posouzení splnění zákonem stanovených podmínek pro udělení státního občanství České republiky podle § 7 a § 8 zákona č. 40/1993 Sb., resp. pro úplné a přesné zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu. Příslušné doklady s vyjádřením žadatele v reakci na upozornění Ministerstva vnitra, že z dokladů přiložených k žádosti vyplývá, že porušil své povinnosti na úseku

Vypraveno dne:

20-07-2015

veřejného zdravotního pojištění, když za dobu, kdy byl v roce 2010 samoplátce, uhradil pojistné se zpožděním až v roce 2011 jednorázovou částkou 3 240 Kč, byly doručeny Ministerstvu vnitra dne 12. 1. 2015.

II.

Po komplexním zvážení všech podkladů pro vydání rozhodnutí Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadatel splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c), d) a e) zákona č. 40/1993 Sb., tj. po komplexním zvážení všech podkladů pro vydání rozhodnutí Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadatel splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c), d) a e) zákona č. 40/1993 Sb., tj. má ke dni podání žádosti na území České republiky povolen nejméně pětiletý trvalý pobyt a po tuto dobu se zde převážně zdržuje, nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin, pohovorem před Úřadem městské části Praha 14 prokázal znalost českého jazyka a plní povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů na úseku pobytu cizinců, veřejného zdravotního pojištění, sociálního zabezpečení, důchodového pojištění, daní, odvodů a poplatků.

Podmínka pozbytí dosavadního státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 40/1993 Sb. se na základě přechodného ustanovení § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), neprokazuje.

III.

Přestože žadatel podmínky pro udělení státního občanství uvedené v § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb. splňuje, dospělo Ministerstvo vnitra po zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí k závěru, že žádosti žadatele nevyhoví, neboť v souladu s platnou právní úpravou provedenou zákonem č. 40/1993 Sb., nemusí být žadateli o udělení státního občanství vyhověno ani za předpokladu, že zákonné podmínky splňuje.

IV.

Zamítavé rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 1. 4. 2015, č.j.: VS-3661/835.3/2-2014, bylo žadateli doručeno dne 10. 4. 2015. Dne 23. 4. 2015 podal žadatel proti tomuto rozhodnutí osobně do podatelny Ministerstva vnitra včasný rozklad.

V rozkladu žadatel druhoinstančnímu orgánu navrhuje, aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil orgánu prvního stupně k novému projednání. Namítá, že přestože bylo v napadeném rozhodnutí konstatováno, že splňuje všechny zákonné podmínky, nebylo jeho žádosti vyhověno, aniž by bylo přihlédnuto k individuálním aspektům jeho žádosti. V této souvislosti zdůrazňuje, že v České republice žije již od

roku 1996, trvalý pobyt má povolen od roku 2006, do české společnosti se integroval jak po stránce rodinné, tak pracovní a sociální s tím, že respektuje povinnosti vůči českému státu. Současně vyjadřuje své přesvědčení, že vyhovění jeho žádosti je v souladu s veřejným zájmem.

V.

O rozkladu proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra předem konstatuje, že státní občanství je jedním ze základních atributů, na jejichž základě je založena existence každého moderního svrchovaného státu. Mezinárodní právo všeobecně uznává pravidlo, že je vnitřní záležitostí každého státu, jakým způsobem upraví ve svém právním řádu způsoby nabývání a pozbývání státního občanství. Haagská úmluva o některých otázkách střetu zákonů o státním občanství z roku 1930, ačkoliv nevstoupila nikdy v platnost, je pokládána za shrnutí mezinárodního obyčejového práva a stanoví, že je věcí každého státu určit podle vlastního práva, kdo jsou jeho občané. Tento nezpochybnitelný princip při respektování zásad vyplývajících z obyčejového mezinárodního práva, mezinárodních smluv a všeobecně uznávaných právních zásad v oblasti státního občanství, napomáhá státu chránit jeho suverenitu, bezpečnost a integritu a je v současné době všeobecně přijímán.

Na udělení státního občanství není právní nárok, a to ani za předpokladu, že osoba žádající o udělení státního občanství České republiky splňuje všechny podmínky stanovené zákonem č. 40/1993 Sb. Česká republika ve svém právním řádu stanovila podmínky pro vznik státoobčanského vztahu. V případech, kdy tento vztah nevzniká ze zákona, ale na základě rozhodnutí orgánu státu, má tento orgán nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě státní občanství udělí či nikoliv.

Ministr vnitra dále odkazuje na Evropskou úmluvu o státním občanství, která byla vyhlášena pod č. 76/2004 Sb. m. s. (dále jen „Evropská úmluva“). Vysvětlující zpráva k čl. 2 Evropské úmluvy, kterou vypracoval Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství (CJ-NA), uvádí, že zúčastněný stát může stanovit podmínky pro naturalizaci, zejména pokud jde o integraci osob, které o přijetí do státoobčanského svazku žádají. Musí být zřejmé, že integrace takové osoby ve společnosti dosáhla vysokého stupně. Není hodnoceno pouze formální plnění podmínek uvedených v zákoně č. 40/1993 Sb., nýbrž je v rámci správního uvážení zkoumána existence skutečného vztahu (genuine link) této osoby k zemi, která o přijetí do jejího státního svazku usiluje.

V čl. 3 Evropské úmluvy „Působnost státu“ je uvedeno, že udělení státního občanství České republiky na žádost fyzické osoby (cizince) je výrazem svrchované

státní suverenity. Není tedy pochyb o tom, že každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou fyzické osoby (cizinci) nabýt jeho státního občanství, a že je zcela ve sféře volného uvážení dotčeného státu, zda cizinci bude státní občanství uděleno či nikoliv.

Ministerstvo vnitra i ministr vnitra při užití správního uvážení zkoumají okolnosti každého jednotlivého případu při respektování smyslu a účelu zákonů a mezí, které tyto zákony stanoví. Nemůže proto jít o pouhé mechanické posouzení splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., protože splnění těchto podmínek je prvním, nikoli však jediným předpokladem pro udělení státního občanství České republiky (viz judikát Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2006, č.j.: 3 As 32/2005-51). Jak Ministerstvo vnitra, tak i ministr vnitra, vychází tedy z toho, že žadatelé musí splnit podmínky, vyplývající z uvedených právních předpisů a musí být zřejmé, že jejich integrace v české společnosti dosáhla vysokého stupně. Přitom nejen mohou, ale i musí v souvislosti s rozhodováním o udělení státního občanství České republiky posoudit všechny právně významné skutečnosti.

VI.

K obsahu podaného rozkladu ministr vnitra konstatuje, že v něm nejsou uvedeny žádné relevantní skutečnosti ani námítky, které by směřovaly proti napadenému rozhodnutí. Žadatel neuvádí, k jakým aspektům podané žádosti nebylo při jejím posuzování přihlédnuto. Splnění zákonem stanovených podmínek je pouze základním předpokladem pro kladné vyřízení žádosti, po kterém následuje fáze správního uvážení, kdy je třeba každou žádost o udělení státního občanství České republiky individuálně, řádně a spolehlivě z více hledisek posoudit při respektování smyslu a účelu zákona a mezí, které stanoví. S výše uvedeným se ztotožnil i Ústavní soud České republiky, který ve svém usnesení se sp. zn. IV. ÚS 586/99 uvedl, že v případech, kdy státoobčanský vztah vzniká na základě rozhodnutí příslušného orgánu státu, má stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené Ústavou, ústavními zákony ani mezinárodní smlouvou. V této souvislosti je třeba upozornit také na čl. 6 odst. 3 Evropské úmluvy o státním občanství č. 76/2004 Sb. m. s. Ve vysvětlující zprávě Výboru expertů Rady Evropy je k tomuto článku uvedeno, že zúčastněný stát může stanovit oprávněné podmínky pro naturalizaci, zejména pokud jde o integraci. Žadatel nijak nespécifikoval, v čem spočívá jeho integrace rodinná, pracovní i sociální.

Ministr vnitra znovu zdůrazňuje, že z pohledu mezinárodního práva je zcela nepochybné, že status trvalého pobytu naprosto dostatečným způsobem zajišťuje zcela adekvátní podmínky pro život žadatelů na území České republiky, a že na udělení státního občanství nelze pohlížet jako na nárokový krok, ke kterému má nevyhnutelně dojít po uplynutí jisté doby trvalého pobytu v České republice.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu ministr vnitra přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a neshledal v postupu Ministerstva vnitra takové pochybení, které by vedlo ke změně či zrušení napadeného rozhodnutí.

Na základě výše uvedeného ministr vnitra proto rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

